

כ"י יקרא קן צפור לפני איש בשדה וידקק משלון הג'ם' דקאמר יכיל 'חזור בהרים וכו' דמשם מוכח דאם הקדח ה' לפניו קן צפור שמחייב ליטפל בו ובפרט לפי פנים הוודע לעזור אהבת ורחמי ה' על בניו בני ישראל ע"ש וראיתי בתשובת כ"י להגאון האמיתי מוה"ר צבי סהסבורנו אם אחד שלה האם

מפגשי זהב

הדפסה ברזולוציית מסך - להדפסה איכותית הדפס ישירות מן התכנה
שלחן ערוך <הרגיל> - ו' יו"ד ג קארו, יוסף בן אפרים עמוד מס': 332 הודפס ע"י אוצ

רצד (א) חייבים בערלה. לכתוב את פרוי ודרשין את הטפל
לפרוי אבל גבי רצעי לא כתיב אלא פרוי ולא את :
(ב) האביונות והקפריסין והתמרות של צלף בו' כצ"ל האביונות
הן הפרוי עצמן והקפריסין הוא קליפה גדולה שסביבות הפרוי ענין

הלכות ערלה

רצד דיני ערלה באיזה מקום נוהגת ובשל מי. ובו כ"ח סעיפים :

א הנושע (א) עץ מאכל מונה לו ג' שנים [א] מעת
 "נמיעתו וכל הפירות שיהיו בו כחור ג' שנים
 א אסורין [ב] בתנאה א [ג] לעולם ב' בין עיקר
 הפרי בין הגרעינים בין הקליפות כגון קליפי אגוזים
 דמונים ג [ד] והנץ שלהם והזנב [ה] והגרעינים של
 ענבים והתמר העשוי מהם [ו] וזרפים [ז] ירחמרים
 בשלוש מחבשלים [ח] והענבים שלקו ואין נגמרים
 בבישולם רחם [ט] חיותם כחלה [י] ופמורים

מִי־אֵל (ב) מוֹתְרִים מִשּׁוֹם עֲרָלָה ;

(ב) [יא] ' האביונות והתמורות [והקפריסין] של צלף חייבים בערלה במה דברים אמרים בארץ ישראל (ג) " אבל בחוצה (ד) לארץ האביונות חייבים ותמורת זקפריסין פטורים :

י"ג' שנים הללו אינם נמנים מזמן ליום אלא הולכים בהם אחר שנות העולם שהוא מתחיל (ד') מחדשי ואם נתעברה נתעברה לעולה ולרבעי (יב') ופעמים שאינו אלא שתי שנים (ה) ומ"ד יום ופעמים שהם יתרים על ג' שנים י"כיצד נסע (ג) מקודם מ"ז באב ח' שנשא (ד) עדיין (ה) מ"ד יום עד ר"ח חשוון כיון שהבינו ר"ח

וְהָא תַּמְרֵי זִיקִי לֶכֶּךָ פִּי' בַּכִּמ' טַבְלוֹת (דַּמְכְּרִים שֶׁכֵּל) הֵם הַפִּירוֹת אֲשֶׁר נִפְלו מִן הָאֵילִם
וְהָא מִמָּרָא אֲבֵל בַּתְּמָרִי זִיקִי מַכְרִינְן לְכוּלִי עֲלֵמָא בִּירָא פְּרִי הָעֵץ כְּדֹאֲחֵא בְּש"ס וְתַמְרֵי
מִמָּרָא הִירוֹת שֶׁהִפְרִיחַ וְלֶכֶךָ בְּרִים דִּמְאִי דִּהֵן טַבְלוֹת תַּמְרֵי פִי' טַבְלוֹת כֵּן הַתַּמְרִים הַטּוֹבִים הֵן
וְהָא עֵבֶל רַ"ל לְעֵנֶיךָ דִּמְאִי אֲפִילוֹ תַּמְרֵי זִיקִי פַּטּוּרִים מִדִּמְאִי דִּלָּךְ ע"ג דִּמְכַשְׁלוֹ הִירוֹן חֶבֶל
דִּירוֹן הַפֶּקֶר כֵּן אֲבֵל לַעֲנִין בְּרִכּוֹת כִּיוֹן פִּירוֹת מְגוּרִים כֵּן מַכְרִן בְּשִׁפְע' וְהִיטוּ דַּפְסוּעָא
בִּיבָךְ בְּשִׁפְע' וְהִיטוּ קֶאֱמַר בְּש"ס בְּשִׁמְלָא לֵב (טַבְלוֹת תַּמְרֵי דִּמְאִי) תַּמְרֵי זִיקִי הִיטוּ דִּלְכָּא קְרִי
תַּמְרֵי אֵלֶּא לִמַּד בּוֹשְׁלִי מִמֵּי לִיתֵּי אִידִי וְאִידִי טַבְלוֹת תַּמְרֵי אִזְ אִידִי וְאִידִי טַבְלוֹת סַמְמָא קִבְּלִי וְהִי
י' דִּמְאִי בּוֹשְׁלִי כַּמְרָא לִיבִיקָא בְּקִישׁוֹ וְלֶכֶךָ בַּכִּסְפִּי דַּעֲרִיל דִּהֵן מִי טַבְלוֹת סַמְמָא פִּירֵם הַרְמִנ'ס טַבְלוֹת
לֹא אֲחֹר בְּכַל רַ"ל מַכְרִין וְכַרְכְּרֵי עֵבֶל וְהִיטוּ בּוֹשְׁלִי מִמֵּי כַּמֵּי' כִּפִּי' הַתַּמָּה בַּכִּמ' וְלֶכֶךָ בַּחֲבוֹר הִיטוּ
טַבְלוֹת שָׁן פִּינ' מִינֵהּ שֶׁכֵּל וְלֶכֶךָ כַּתֵּב בַּכִּסְפִּי מְחַלְשֵׁי עֲרֵילֵה סַמְמָא וְהַכּוֹשֵׁת טוֹן אֲחֹרוֹת וְהִיטוּ
טַבְלוֹת וְטַבְלוֹת תַּמְרֵי וְהֵן שְׁעָדִין לֹא הִטְוִי שְׂאֹר וְהִיטוּ תַּמְרֵי זִיקִי וְהִיטוּ אֲבִיל' אֲחִי' מַכֵּל א' מוֹכֵחַ
י' אֲפִילוֹ בּוֹשְׁלִי כַּמְרָא דִּלָּא כַּכִּבֵּל וְגַם מִרְאֵה שִׁמֵּשׁ הִב' אֲבֵל הַרְמִנ'ס פִּי' הַכּוֹשֵׁת אֲחֹרוֹת בְּכַל אֶחָ
י' יִירָקָא וְעַד שֶׁבַּחְבוֹר לֹא הִכִּיר בִּפְרִיֹת אֶחָ בְּרִכְבִּי וְהֵן כֵּן בִּפְרִיֹת הַתַּמָּה שֶׁס' לִדְהִי שִׁפְעָא מִן
בְּגִינִי לִרְחוֹת בְּדַבְרֵי הַרְמִנ'ס בִּפְרִיֹת הַתַּמָּה וְהֵן אֲחִי' דִּקְשׁוֹת דִּלְמָא אֵל מַפְלִיחַ הַרְמִנ'ס הִיטוּ בְּכַל מִן
אֵילִין הִיוּ מִמְּחִיבֵי הַטּוֹר הִיטוּ בִּזְמָן מִתְכַּשְׁלֵיחַ דִּלְמָא צֵלָא נִפְלִיחַ דְּרוֹחָא לֵהֵן בְּכֵי וְעוֹד
אֵילִין אֶחָ בְּרִכְבִּי אֵחָ כֵּן טַבְלוֹת דִּלְטוֹר חִיבִּי בְּרִכְבִּי וְעוֹד דִּע"כְּ מַדְרִי' הַרְמִנ'ס גּוֹפִים מוֹכֵחַ אֲחִי' חִילִיק
לֹא מִן הָאֵילִין אֵלֶּא שֶׁסְּהֵינן כֵּן טַבְלוֹת דְּבוֹשְׁלִי כַּמְרָא וְהַמֵּי' גַּאֲלוּתִים דְּקַפְרִיסִין מִדְּלַגְבִּי עֲרֵילֵה לֵב
בְּשִׁפְע' אִין רִחִילֵי שְׁהִי הַרְמִנ'ס וְהִיטוּ וְכַרְכְּרֵי בִּפְרִיֹת הַתַּמָּה וְשִׂאֵר מַפְרָשִׁים פִּי' דְּטַבְלוֹת בּוֹשְׁלִי
י' דִּמְכַרְכְּרִין שֶׁכֵּל אֵלֶּא כֵּן לְעוֹר מֵאִי דִּלָּא הִיוּ פִּירֵי לְבָבִי עֲרֵילֵה וְדִלִּי לֹא מַכְרִינְן בְּשִׁפְע' אֲבֵל י' לְעוֹר
י' דִּמְכַרְכְּרִין שֶׁכֵּל וְעוֹד דִּלָּא בְּרִכְבִּי בִּזְמָן פִּירֵי אֵלֶּא דְּרִכְבִּי חִיבִּים וְעִיל' לִלָּא לִמְדוֹן כֵּן גַּאֲלוּתִים
לִלָּא לְפִירֵי אֲבֵל לֹא בִּירוֹן הַפֶּקֶר עֲלֵמָא מַכֵּי' שְׁעָרֵי הַתַּמָּה מַחֲבָרִים בְּרִיזוֹת וְשִׂאֵר דִּלָּא כֵּהֵן
מַכֵּי' בְּכַתֵּב הַטּוֹר בְּכַתֵּב וְסִבְרָת רַמְבַּם' בִּשְׁלֹשן י' שֶׁ שְׂאֹרֵם אִיפְכָּא הִיוּ לִיה לַמְשַׁכֵּל דִּלָּא כֵּהֵן
וְיִקְרָא: ו' מוֹתָרִים כו'. שִׁאֵן טַפְלִים אֲפִי' לְפִירֵי אֵלֶּא לִלָּאֵן עֲלֵמָא: ז' וְקַפְרִיסִין. כ' הַעֲמִי' דְּקַפְרִיסִין
הִיטוּ בְּש"ס פֶּקֶר כִּמ' (דָּף ז') דִּמְאֵן מִמְּחִיבִּי בַּתַּמָּה כִּלָּם בְּקַפְרִיסִין דְּהִיוֹן עֲפִי פִּירֵי מַתְחַמְּוֹת אֵלֶּא
וְהִיטוּ דִּלָּא כֵּהֵן הִיוּ מַתְחַמְּוֹת וּפִירוֹת אֲבִיזוּת וַתַּמָּה וְקַפְרִיסִין עִינִין בְּרַש"י וְתַר"י הִבִּילוֹ בִּז"י וְהִיטוּ
הַעֲמִי' כֵּהֵן: ח' שְׁנֵשְׂאֵר עֲרִינִין מִי' יוֹם ב'. מַתְמָה עֲשֵׂר יוֹם דִּלָּא שֶׁכֵּל לְעוֹלָם מַכֵּל וְכֵּן יוֹם

[illegible][illegible]

צדא לעולם. אפי' לאחר ג' שנים ואין להם פדיון: ב' בין עיקר בר'. דכתיב את פריז את העפל לפדיו: ג' והנני שלחם. גלומר של הרמזים ופירש הר"ם שהוא הפרה שעל גבי הפעמא: ד' דנענט רבעי כתיב פדיו ולא כתיב את ודרשין

[illegible]

תחמתי זיקי בין בבושלי כמרי וז'ל
דעשו דלא דקאמר דה"ס דהס
טענות סתמא כ"ע לא פליגי
פליגי כמרא הוא (כי פליגי בטעות
תמרי דמאי פלג) יטו טעות
מזכירי אב טעות סתמא
תמתי' אחריו זיקי נמי משמע מכל
נקוס ודאי דבושלי כמרי נמי
משמע ודברי הרמב"ם דפי' התשניות

לחיון ברוכים דעצלות האור
תחנא בכל דוכתי בושלי כמרי משמ
ודם שתשגלו עכ"ל וואו פירוש דב
יקי היינו אפילו שמשגלו רק שגגלו
דקל כשארזו מנשבת וואו ג"כ רובן
קום כיון שגגלו מהדקל תחנא
ש"ס תמרי ויקי מי איכא למ"ד ללא
עצלות תחנא ויבהר רוב יובי ענני

עצמו של הרמב"ם שפסק כח"ד אמר: "והאילונו מן הסדי קודם שיגמור ביר"ו הרמב"ם פ"ח מהלכות ברכות ד"ח" ו"שלי" כמרא ולכן ברר י"ג מהלכות מ"ה דבאו לטבולו אמר דלבר דהר"ם פ"ה ב"ד"א רמז לפי האמנה ולקט"א דפי"א ח"א"ן קודם שמתבטל דלא ככ"ח ש"א ח"א"ן קודם שמתבטל דלאו נשאר על אף כח"ה הרמב"ם סובר בטובות ומתקין כ"ח ש"א מהלכות ברכות לא הכיר ש"ה"א ואלו לענין ברכה כמו לא מדרבנן

וירי חייב ברצפי אפי' לענין ערלה משכחה לה
ואפי' פירי לענין ערלה משכחה לה
ואפי' ענין קפריסין וסדומה לו סה"כ
וי"ב כ"ח ואדברה איבער קטוי לי למח
ופשרים וסכמו לדעת הרמב"ם ור"א
ו"י ממ פטורים ולא נהירי להו מוכח
פסח משכח דלא חזרי לומר ברש"א
ואפי' כס' מע"מ פ' כ"ח שחשיגו
חידושי ר

[illegible]

בגת הגדולה
 כתב ארבעה שאלות
 אם יש בהם דין עולם ואמת
 שאלות ראשונות מודק
 שניעות בורד ואקפ וסלנס
 יש בהם שניעות דין אומר
 אין לקפ שניעות ממני
 פרי הא לך לך פרי הוא
 תשובה שאלו זו כאלו ממני
 בורד ואמתו לפי דמיון שערס
 בית הלל

(פיקן רצ"ד שרע ספיק א')
 וכל הפירות שיהיו בו תוך
 ג' שנים אסורים בהנאה
 לשלם וכו'. הנה כסור ופ"ג
 לא כסור כלום מה דין אם
 נצטרם כן שהלך קני כלאי
 הכס כסותם ר"ל ס"ג 'לא'
 (לרדו יקדו וכו' אסורים
 בהנאה וזוהי אלו וכו'
 ענין האם לאון הכס'ם כפ'
 ה' מהלכות כלאי דין וכו'

ברבי יוסף
(ס') רציד ש"ע טעם ג')
בר"א בארץ ישראל אבל
בחי' רבי' נ' כענינו:
בארץ ס' רב' חות' ו' כענינו:
בארץ ס' כח' כענינו:
לחור' וסח' ודבר' אצל הרב
זאנ' ומתקיים מלך שט' לנד'
ואר'ס' עתה ערל' וסח'
הרבי' חור' טלן' וסח'
כח' וסח' וסח' וסח' וסח'
וה' וסח' וסח' וסח' וסח'
בסח' וסח' וסח' וסח' וסח'
וה' וסח' וסח' וסח' וסח'
וה' וסח' וסח' וסח' וסח'

שיורי ברכת
(סימן דצ"ז שו"ע סעיף ב')
אבל העלים והזולתין וכו'.
מזה לבית כנסת כלומר
פוח של נחלמא"ס.
בזמנתינו פוח וויניאט"ס.
מ"ד: (שם סעיף ג') ברמ"א
בא"י אבל בחו"ל וכו'. בנרתי
יוסף בנחמ"ס מ"ז מהרי"ק

[illegible][illegible]

ר
ס
ה
נ
ל
ה
נ